

ve celle senâük

FANZIN
sayl:3

-artık ölülerimizi gömme zamanı geldi!

ve celle senâük yalnızca cenaze namazlarında okunur.

maktul-katilime not/

kanım ellerine çok yakışacak. hatta derinin altındakiler, üstündekini kıskanacak. öyle ki kıskananları bastırmak için bileklerini kesmen gerekebilir. boynunda tek bir tırnak izi bırakmayacağım. senin en sevimli kurbanınım ben. çığlık yerine kahkaha atarken biraz korkacaksın ama bu seni sinirlendirmeli. çünkü bir hiçi öldürmenin cezası neyse onla yargılanacaksın. için sıcak kanını her şeyinle hissedeceksin. kanım, senin donuk kanınla soğuyacak. ilk yediğin tokadın hesabını benden soracaksın tabii ki de. otopsi sıcaklığıyla konuşacaksın. ses tellerin birbirine yapışırса kurumuş dudaklarını emeceksin. bir katil dişlerini ele verdiği gün kurtulur. sen dişlerini baldırıma sapla.

aptal! bir hiçi öldürdün! ne için? bir hiç uğruna!

benim nefesim kesilince n'olacak? tanrı anlamasın diye bir süre iki kişilik nefes alıp vereceksin. kalbin benimkinin açığını kapatmak için daha hızlı çarpacak. hem kendine sinirleneceksin hem bana acıyacaksın. ruhumun senle kavgasını yatıştırmak için belki ağlayabilirsin. artık sadece kendin için değil benim için de yaşayacaksın. sadece kendi bedeninde değil benim içimde de yaşayacaksın.

çürüyene kadar başımda dikilmeyeceksin ya? hangi toprak beni kabul edecek? hangi toprağı tırnaklarıyla kazacaksın? betonlaşan şehirlere gömmelisin beni. evet, çünkü bütün hiçler betonların en dibine gömülür. hatta daha çok kazarsan magmada yakabilirsin bedenimi. kanım bulutları kucaklamadığı sürece alt kata damlayacak biliyorsun. en pahalı parfümler bile hükmen mağlup... izlediğin bütün filmleri unuttun tabii. ama biliyorsun etimi çiğneyip yutsan bile kanalizasyon borularından kaçarken bileklerin demirin soğukluğuyla tanışmaktan kaçamayacak.

duruşmaya geleceğim:

-itiraz ediyorum. bu bir intihar girişimidir hakim bey! katilimden şikayetçi değilim.

+ben şikayetçiyim bu adamdan doktor bey! gömleğimin haline bir bakar mısınız?

"yaz kızım: doktor bey mi?"

şu haline bir bak! ne için? bir hiç uğruna.

boşalan damarlarım bile bir devlet hastanesinin zemin katında sahipsiz üşürken ruhumu sahiplenen şu adamın haline bir bak.

ne için mi? elbette ruhumu da öldürme diye giydirdiler deli gömleğini. nereden baksan buraya gelmemiz daha iyi. ben üç diyince beraber bağıracağız. aptal! bir---- iki-- üç-----, şu haline bir bak! bir hiç uğruna. kanıma bile bir isim verdiler raporda ama benim adımın bir önemi yok. adım yok doktor.

"yaz kızım: gereği düşünüldü... bir hiçin katili... hem de bir hiç uğruna."

+size ne diyorum? kanı dirseklerimden damladı. görmeliydiniz. evet görmeliydiniz! hiç direnmedi bile. hatta... hatta kahkahaları hala kulaklarımda. nasıl bulunmaz. nasıl yani? oraya bıraktım kaçtım. yani kaçtım buraya geldim. hakim bey! damarlarının rengini bile söyledim size.

ne sanıyordun? beynini eşip bakmalarını mı?

+evet! evet hakim bey! beynim... beynimde. tamam oraya gömdüm onu. orada.

aptal!

"itiraz ediyorum sayın yargıç! müvekkilimin bir çeşit bunalımda olduğu dosyada ayrıntılı şekilde incelenmiş olup mahkemenin ertelenmesini ve müvekkilimin söz konusu ifadesi çerçevesinde herhangi bir delil bulunmadığı göz önünde bulundurularak tutuksuz yargılanmasını talep ediyorum."

"itiraz reddedildi."

-ceset falan yok amirim.

"geç otur ulan şöyle! adam akıllı anlat her şeyi en başından!"

nereden baksan buraya gelmemiz daha iyi. ben üç diyince beraber bağıracağız.
aptal!

bir---- iki-- üç-----.

bir erkek sek kadın/

bir kadın gibi içerim ben.

bir erkek gibi sek ağlarım.

cinsiyetim yoktur benim,

tek kişilik sevişir;

iki kişilik ağlarım.

gözyaşlarım yeşertebilir bir ormanı.

ancak hiç çiçeğim yok benim.

hiç çiçeğim olmadı.

oysa tek bir gülücüğe kandırılabilir

yarınlarım.

hiç öpülmemiş yanaklarım

ve

paslanmaya yüz tutmuş

dudaklarım var benim.

ne omzuna çilingir sofrası kurabileceğim
bir sevgilim oldu,
ne de
göğüslerimden sek şarap içildi.
bakmayın böyle ürkek durduğuma,
bir de kavgada görün siz beni.

"hiçbir şey yoktur, bir şey varsa bile bilinemez, bilinse bile başkalarına bildirilemez."

-gorgias

memduh ağabey ranzasından kalkıp adının ibrahim olduğunu sonradan öğrendiğim adamın yanına gitti. izin istemeden oturdu:

-"allah kurtarsın kardeş." dedi. ibrahim ağzını açmadı.

ahmet pişkin pişkin:

-"yeni daha yeni. hele bir yutkunsun da konuşur elbet." diye, eğlenmeye çalıştı. memduh ağabey biraz da ahmet'i savmaya çalışarak:

-"hele iki çay getir bize." dedi. beraber çaylarını içtiler. memduh ağabey tabakasından sigara sarıp ibrahim'e uzattı. bir tane de kendine sardı.

-"benim ismim memduh, on altı yıldır hapis damlarındayım. buradaki herkes beni sayar, sağ olsunlar. gardiyanlarla da aram iyidir. bir maruzatın olur, arzun olur bana gel." dedi. sigarası bitti. boşuk havadan da bir duman aldı, üfledi:

-"ee, hep ben konuştum kardeş. biraz da sen anlat. nesin? neycisin? hangi bela seni düşürdü buraya. anlat da dinleyelim." ibrahim'in ağzını bıçak açmıyordu. bunu fırsat bilen pis ağızlı halil bitti memduh ağabeyin ensesinde:

-"ağabey, duyduğuma göre cinayetten düşmüş. ama hangi sebeptendir onu bilmem." kimse nereden duyduğunu bilmezdi halil'in. hep bir yerlerden duyardı merak edilen her ne olursa. ne bulsa yerdi, ne konuşulsa dinlerdi, ne duysa söylerdi. bu yüzden memduh ağabey ona kızıp bir keresinde 'pis ağızlı pezevenk' demişti. o gün bugündür pis ağızlı aşağı, pis ağızlı yukarı. memduh ağabeyle aynı yaşıydılar ama herkese ağabey derdi. halil ne zaman ağzını açsa memduh ağabey illa sinirlenirdi:

-"hele halil bi' dur! adamın ağzı var dili var." diye kesti halil'i. demin ibrahim'i konuşturmaya çalışan o değilmiş gibi "bir soluklansın garip, ha bire sıkıştırmayın adamı." diye çıktı.

herkes bir müddet şuradan buradan konuştu. cafer çocuklarını ne kadar çok özlediğini uzun uzun anlattı. yok efendim ikisinin de dersleri çok iyiymiş de, vay

efendim öğretmenleri ikisinden de çok memnunmuş da. yani bize ne? hepimizin yığınla sıkıntısı var zaten. ne geveze adam şu cafer.

ahmet herkese son çayı dağıttı. ibrahim'in boşunu alırken:

-"tazeliyeyim mi hemşehrim?" diye sordu ama nafile.

hepimiz yataklarımızdaydık. çoğumuz uyanıktık daha. birden yabancı bir sesle sersemledik. konuşan ibrahim'di:

-"eyvallah ağabeyim, cümlemizi.

sağ olasın ağabeyim, eksik olma.

ben ibrahim, ağabey. askerden yeni geldim. yeni geldim dediysem otuz iki yaşındayım yani. biraz geç gittik, bir de firardı mirardı derken üç-üç buçuk senede anca bitti. cinayetten düştüm buraya, babamı vurdum. baba dediğime bakma sen bir gün babalığını görmedik ya. belki de böyledir babalık onu da bilemem ki. allah seni inandırсын ağabey anamın yediği dayağı yiyen bir başka insan daha görmemiştir şu hayatta. şuna baksana ağabeyim! bu sigara izleri ta ilkokuldan kalma. bu şerefsizin yüzünden rdm olarak yirmi tane psikopatın arasında yaptım askerliği. askerden öncesi her işte çalıştım. çalıştım dediğime bakma sen bir mesleğim de yok. hani bir büyüğümüz; bir dayıdır, amcadır olmadı ki. anama sarılıp ağlayarak az uyumadım ağabey. anam... anam daha da dayanamadı zaten, ben askerdeyken asmış kendini... üç aylık askerdim daha, aldım haberi, duyduğum gibi de kaçtım. sonra yine başa sar. insan dayanır mı böyle ağabey? okuldan önce işe başlamışım sırf bu herifin cebine iki kuruş fazla girsin diye. okul dediğime bakma sen hiç de öğrenci olamadım ya. neyse işte ağabey, benden hariç bir kız kardeşim daha var. küçüklükten bağlanmışız birbirimize. ben ne ara babamdan dayak yesem o da ağlardı. öyle kardeşlik işte ağabey. askerde tek bir an çıkmıyordu aklımdan. bu adamın elinde ne yapar ne eder diye düşünmekten yatamıyordum. neyse askerlik bitti, eve vardım. evde yoktu babam. yeni bir kadınla evlenmiş. evi komple değiştirmişler. sonradan duydum yeni kadını da çok dövermiş. garibim, otuzlu yaşlarda, kocası ölünce iki çocukla ortada kalmış. bizimki de hemen akbaba gibi kapmış kadını. bizim mahalleden birinin köyden akrabası mıymış neymiş. sana yemin olsun ona da üzüldüm. üzüldüm de elden ne gelir ki ağabey? bizim orada öyledir, dul

kalacağına -hele ki çocuklarla- öl daha iyi. anamın bir tek fotoğrafı kalmamış duvarda. 'sevgi nerede?' dedim. bu arada sevgi kardeşimin adı. 'evlendi.' dedi kadın. nasıl evlendi? kimle evlendi? benim niye haberim yok? falan derken dellendim ağabey. 'mahalleden şükrü diye biri mi varmış neymiş, tanırsın belki?' dedi kadın. şükrü'yü duydum beynime kan sıçradı ağabey.

pezevenk şükrü... mahallede herkes böyle tanır. pavyonu vardı bir ara sonra batırdı. muhabbet tellallığı, kumar, içki ne bok ararsan var bu şükrü denen herifte ağabey. altı ay evvel evlenmiş falan anlatıyor daha kadın. evlenmiş dediğine bakma sen bildiğin satmış kızı ağabey. bıçağı nereden aldım, evden nasıl çıktım allah seni inandırсын hatırlamıyorum ağabey. mahalle kahvesine gittim orada da yok. sordum kahveci haşım'e, 'bugün cuma, namazdadır.' dedi. tam camiinin sokağına vardım baktım cemaat dağılıyor. avluda bunu gördüm. kapıdan çıkar çıkmaz da yapıştım yakasına. sonra işte... sonrası da malum zaten ağabey. oracıkta gebermiş pezevenk.

eyvallah ağabeyim, sağ olasın; varsa bir çayını daha alırım."

-"hadi beyler hadi, allah rahatlık versin."

gökkuşağını yedi renk/

asfalt yolla çizgisini bozdu.
beyazlarla yıkanamayan bütün renkler anlamsız artık.
artık renkliler de...
ilk beyaz elbisem saçlarım olmamalıydı.
galiba
siyahlardan kahkahalar...
yazık.

hangi renkte güler bir insan?
yoksa bir çocuk mavi mi ağlar?
peki gökkuşağından maviyi çalsak,
bu tanrıyı ne kadar bağlar?
bir sigara dumanı üflesek.
ama bir uzak,
grimsi bulut kfilesine.
yağmur ne tonda yağar?
-hadi lacivert ıslanalım seninle-

ne yana çevirsem başımı,
ağarmış bütün siyahlar.
beyazlar kirli.
kırmızılar terk edilmiş.
ciğerleri kapkara bir mavi.
gri söndürüldü
antik roma'da.
kül tablasında.
okyanuslar mat artık.
ironi bütün gemiler.
asaletini kaybederken zifiri tonunda,
orospudur bütün pembeler.

garipten bir ses/

-ağabey sen geçen gün bir şey anlatıyordun ya, onu tekrar anlatsana. bak cemal falan da burada onlarda dinlesin.

-neyi?

-ya hani şu amerikalı'yla vietnamlı'nın savaştaki şeyi vardı...

-kes. şaklaban mıyım ulan ben? istersen palyaço kıyafeti de giyeyim? ha?

-yok ağabey estağfurullah. içiyoruz falan dedim ortam şenlensin. yoksa yani...

-kaldırın beyler, kaldırın. haydi haydi.

masa birden sessizleşir. bardaklarımıza bakarız. hamdi en hüzünlü yerinde getirir iskambilleri. " oynayalım hadi!" der. kahretsin oynayalım. dağıt hadi. kozla gel şimdi! beraber oynayacağız. kaldırın! hep beraber oynayacağız ulan! "bu son el. sonra hep beraber oynarız.". dur, dur. bitti sayılır. aman beyler davetiye mi bekliyorsunuz? oyna hadi oyna bekleme. sıra kimde? "hani son eldi?", bir daha say bir daha. "hala son el. bitmedi ki.". daha çabuk biraz. tamam. hay ben böyle elin içine... şşş beyler misafirimiz var, ayıp. bir şey demedik. aloo.. seri biraz seri. ah be biladerim satranç oynamıyoruz ya. toplama eli bu. hey allah'ım sen sabır ver. gerek var mı toplamaya? yok. yok tabii.

-kaldırın beyler, kaldırın.

sanki ben bilmiyorum anlatacağını, puşt hergele. tövbe tövbe. bu gece ağzımın bozulmadık yeri kalmayacak belli. şşş beyler misafirimiz var, ayıp. ne? ne dedin sen? sesli mi konuştum? "aloo... seri biraz seri.". ne kıızıyorsun ki? oynuyoruz işte. allah allah! yangına gider gibi oturuyoruz masaya. sanki ne acelemiz varsa... işi olan varsa kalksın, gitsin işine beyler. beylermiş. jargonunuz batsın. hay allah, delireceğim. ne diye rencide ediyorsun misafirimin önünde beni? ulan cemal sen de o kadar eğlenecek ne buluyorsun hala anlamış değilim. "sen de hiç şakaya gelemiyorsun ha!" gelemem tabii. ne diye benimle şakalaşıyorsunuz? hoş bu tımarhanede ne işim var onu bende anlamış değilim ya. lütfen, beni daha fazla küstahlık yapmak zorunda bırakmayın!

-osman, hamdi'yle beraber gidin de bir şeyler daha alıp gelin bunlar yetmeyecek bize belli. sigaraya falan da bir bakın. işte bir ayar çekin ortama büfe kapanmadan.

-tamamdır ağabey.

kaçmak mı gerekir bırakıp her şeyi? ya da kalmak mı, bütün acıları sineye çekip? koşar adım olduğumuz yerde duruyorsak, önümüze bakmaktan bir adım ileriye göremiyorsak eğer... yani bizim suçumuz mu? hangi intihar böyle yaşamaktan daha acı verici olabilir ki? kıran kırana tutuştuğumuz kavgalarda bile içimizden küfrederken annelerimizi seçme hakkının bize verilmemesi de mi bizim suçumuz?

ölmek... belki hiç doğmamış olmak.

belki tutuşunca dünyanın kışındaki fitil, küfretmeyi unutacağız bir süre. o zaman içimize oturacağız. herkes sadece ama sadece kendini anlayabilecek:

"tanrım! soracak mısın artık soruyu?"

"içim de yanacaksa cehenneme gitmek istiyorum tanrım!"

-kaçmak mı gerekir hamdi, bırakıp her şeyi? ya da kalmak mı, bütün acıları sineye çekip?

-anlamadım?

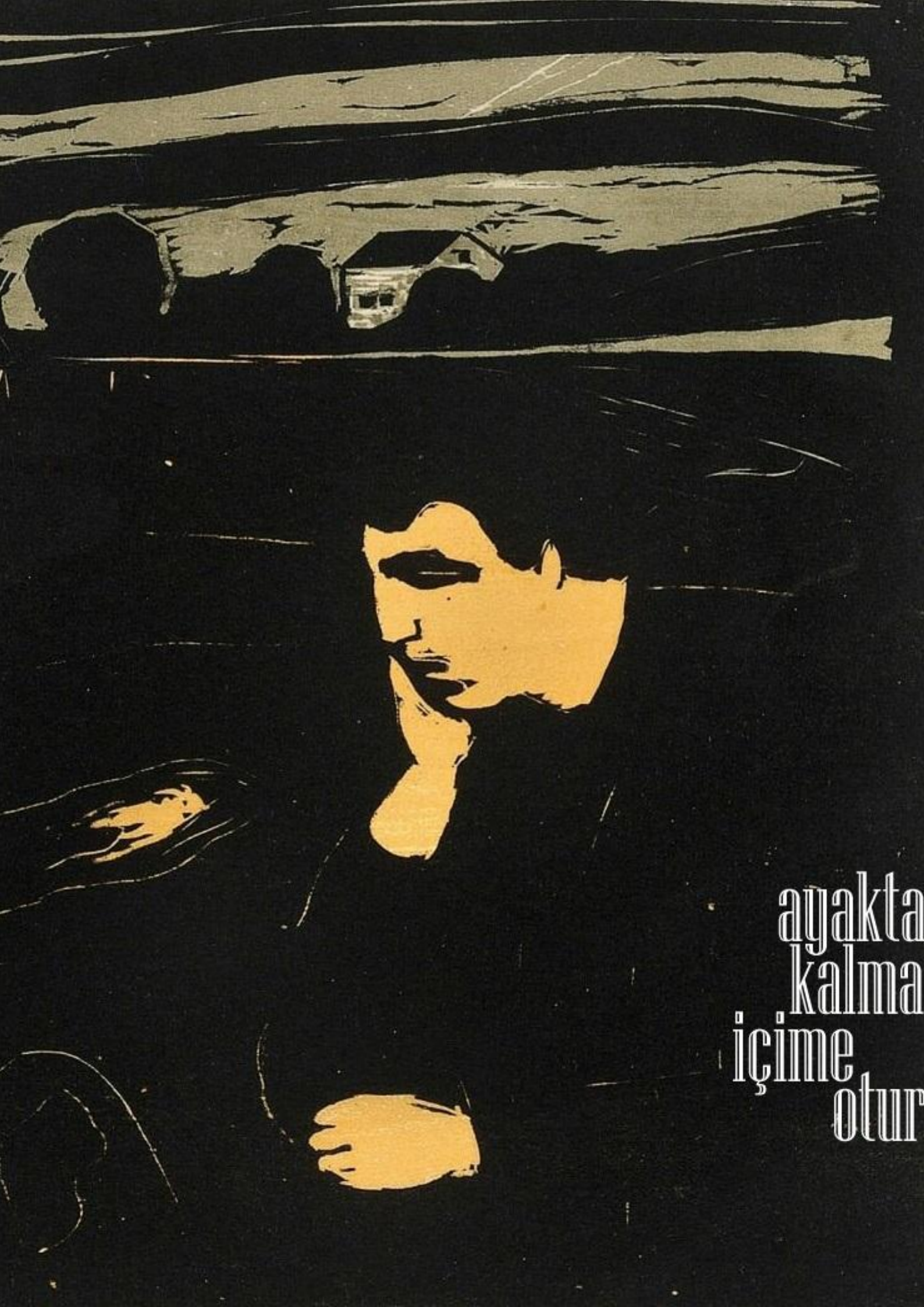
-içim yanıyor hamdi.

-sigarayı unutturma sakın!

geri dönüş:

mail: vecellesenauk@hotmail.com

tweet: @vecellesenaukf

ayakta
kalma
içime
otur